

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 13T/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721010072
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Pavláková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5721010072.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Veronikou Pavlákovou na hlavnom pojednávaní dňa 15.06.2021 v Martine takto

rozhodol:

obžalovaný

W. N., I.. XX.XX.XXXX O. Z. Z., G. Z. W. Z. Z.,
I. Z. Z. Z., U.. K. Č.. XX, G.. Č.. O. O. G. O. Ú. Z. Z. - N.,

uznáva sa za vinného, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaný spoločne s doposiaľ neznámou ženou, v presne nezistený deň v decembri 2019, mali prostredníctvom portálu www.booking.com zarezervovať pod č. XXXXXXXXXXX pobyt v K. L. B. I. U.. B. Č.. XXXX, O. G. G., čo je prevádzkareň spoločnosti M. Y. N.B. G. G., F. M., M. M. M. XXX, G. G., IČO: 31 642 322, a to pre dve osoby na dni od 02.12.2019 do 04.12.2019 a túto rezerváciu mali e-mailom dňa 02.12.2019 o 11.59 hod. zmeniť na rezerváciu pre 4 osoby a 2 apartmány, potom mala doposiaľ neznáma žena telefonicky z tel. čísla XXXX XXX XXX, ktoré je evidované na W.. Ľ. N., I.. XX.XX.XXXX, potvrdiť zmenu rezervácie, následne mal obžalovaný v deň príchodu na ubytovanie dňa 02.12.2019 o 23.36 hod. e-mailom z adresy W..Z..H. vylákať od recepcnej hotela pod zámienkou fiktívnej autonehody sumu 130,- € ako úhradu pre taxislužbu a následne mali e-mailom z adresy W..Z..H. dňa 03.12.2019 o 11.42 hod. hotel požiadať o predĺženie termínu pobytu do 05.12.2019, na to mali e-mailom z adresy W..Z..H. dňa 04.12.2019 o 11.44 hod. vylákať z hotelových služieb vyplatenie sumy 120,- eur - ktoré im vyplatené neboli - a zároveň požiadať o predĺženie termínu pobytu do 06.12.2019, pričom v apartmáne v hoteli boli od 02.12.2019 do 04.12.2019 skutočne ubytovaní W. N. a X. V., I.. XX.XX.XXXX, ktorí pri ubytovaní na recepcii hotela uviedli falošné mená, všetky rezervácie a ich zmeny mali W. N. a doposiaľ neznáma spolupáchateľka neoprávnene vykonávať v mene spoločnosti W. M..L..T., čím spôsobili M. Y. N. G.R. G., F. M., M. M. M. XXX, G. G., IČO: 31 642 322, škodu vo výške 1.098,50 eur a v prípade vyplatenia požadovanej hotovosti mohli poškodenému spôsobiť škodu ďalších 120,- eur, pretože v skutočnosti žiadnymi finančnými prostriedkami nedisponovali,

t e d a

- spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, sčasti nedokonaným spôsobom,

č í m s p á c h a l

- prečin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20, § 221 ods. 1 Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému subjektu M. Y. N.Ú. G. G., F. M., M. M. M. XXX, G. G., IČO: 31 642 322, škodu v sume 1.098,50 € /slovom: tisícdeväťdesiatosem eur a päťdesiat eurocentov/.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal na W. N. dňa 25.01.2021 obžalobu zo dňa 22.01.2021, č. 1Pv 190/20/5506, a to pre skutok právne posúdený ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

Po prednesení obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Martin obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť vinným zo skutku uvedeného v obžalobe, je mu ľúto konania, ktorého sa dopustil. Na všetky otázky samosudkyne uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., teda či:

- rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.,
- bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin - prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. mu kladený za vinu,
- sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý mu je kladený za vinu, odpovedal kladne.

Prokurátor i obhajca navrhli prijať vyhlásenie viny obžalovaného. Súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. uznesením rozhodol, že vyhlásenie viny obžalovaného prijíma, keďže nezistil žiaden zákonný dôvod, ktorý by bránil prijatiu takéhoto vyhlásenia obžalovaného. Priznanie obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti bolo podporené aj ďalšími dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Súd konanie obžalovaného v súlade s podanou obžalobou právne kvalifikoval ako prečin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20, § 221 ods. 1 Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, a to sčasti nedokonaným spôsobom.

Zohľadniac rozhodnutie súdu o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v podanej obžalobe, nebolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie k výroku o vine, ale len všetky potrebné dôkazy k výroku o treste a uplatnenom nároku na náhradu škody.

Súd teda postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy, a to rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/47/2016, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/109/2016, obžalobu Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č. 1Pv 60/20, ilustrácie v Registri priestupkov, v ZVJS, v STA, v Sociálnej poisťovni, v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, Generálnej prokuratúre, odpis registra trestov, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/130/2019, ako i podstatný obsah pripojených spisov Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/7/2019 a sp. zn. 1T/8/2019.

Z uvedených listín bolo zistené, že obžalovaný má od roku 2000 doposiaľ osem záznamov v registri trestov, a to pre rôznorodú, prevažne však majetkovú trestnú činnosť. Pri dvoch odsúdeniach k podmienčným trestom odňatia slobody sa na neho hľadí ako na netrestného, dvakrát mu bolo Okresnou prokuratúrou Banská Bystrica (v roku 2004 pre trestný čin podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a v roku 2008 pre prečin podľa § 171 ods. 1 Tr. zák.) podmienčne zastavené trestné stíhanie - pri oboch sa v skúšobnej dobe osvedčil. Ďalšie dve odsúdenia z roku 2015, a to pre trestné

činy podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. boli vo výrokoch o treste zrušené a obžalovanému bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T 47/2016 zo dňa 07.09.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici uložený - pri uznaní viny i pre trestné činy podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/, § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 222 ods. 1 a § 221 ods. 1 Tr. zák. - uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, pri oboch so zaradením na ich výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V tejto trestnej veci bol obžalovaný uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 1PP 31/2017 podmienené prepustený dňa 12.05.2017 s určením skúšobnej doby s probačným dohľadom na 3 roky a obmedzením spočívajúcim v zákaze požívať návykové látky, ako i povinnosťou zamestnať sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Táto plynula u obžalovaného do 12.05.2020. Podľa vyjadrenia samotného obžalovaného bolo medzičasom už rozhodnuté o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, rozhodnutie však dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Súd sa ďalej oboznámil i s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/8/2019, z neho najmä s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 130/19 zo dňa 12.11.2019. Z neho vyplynulo, že sa obžalovaný počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia dopustil veľkého množstva protiprávnych konaní (15 čiastkových útokov) so spôsobením škody takmer 35.000 eur, pre ktoré bol uznaný týmto rozhodnutím vinným z trestných činov podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, § 194 ods. 1, § 245 ods. 1, § 219 ods. 1 a § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako i uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Tento trest vykonal dňa 04.06.2021. Z lustrácie Generálnej prokuratúry, ako i z vyžiadaných podkladov z Okresného súdu Banská Bystrica je zrejmé, že voči obžalovanému je vedené i ďalšie trestné konanie (obžaloba Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č. 1Pv 60/20) pre trestné činy podľa § 219 ods. 1 a § 221 ods. 1 Tr. zák. V evidencii priestupkov má od roku 2015 deväť záznamov, z toho päť postihnutí je pre rôzne podvodné konania.

Prokurátor v záverečnej reči s prihliadnutím na to, že obžalovaný v danej veci učinil vyhlásenie o vine, navrhol, aby bol uznaný vinným v zmysle podanej obžaloby a bol mu uložený primeraný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom určenej trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a aby bol tiež zaviazaný k náhrade spôsobenej škody.

Obhajca v záverečnej reči poukázal na to, že obžalovaný sa v celom rozsahu priznal ku skutku kladenému mu za vinu v podanej obžalobe, svoje konanie oľutoval a takto ku konaniu pristupoval už od začiatku svojho trestného stíhania. Od svojho zadržania s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracoval a podrobne popísal, ako ku skutku došlo, mal dokonca i snahu uhradiť spôsobenú škodu prostredníctvom svojich rodičov, to sa mu však do dnešného dňa nepodarilo. Navrhol, aby obžalovanému bol uložený trest pri dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň aby bol zaviazaný k náhrade spôsobenej škody.

Obžalovaný sa pripojil k vyjadreniu obhajcu, opätovne svoje konanie oľutoval a prisľúbil, že sa bude snažiť spôsobenú škodu uhradiť.

Ako už bolo konštatované v úvode odôvodnenia rozsudku, obžalovaný na hlavnom pojednávaní učinil podľa § 257 ods. 1 Tr. por. vyhlásenie viny k spáchaniu skutku tak, ako sa mu obžalobou kládie za vinu. Po rozhodnutí súdu o prijatí uvedeného vyhlásenia preto na hlavnom pojednávaní nebolo ďalej vykonávané dokazovanie ohľadom samotnej viny obžalovaného, bol uznaný vinným v zmysle podanej obžaloby, keďže svojim protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20, § 221 ods. 1 Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pretože spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, a to sčasti nedokonaným spôsobom.

Pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému súd podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce aj poľahčujúce okolnosti, ako i na osobu páchatela, jeho pomery a potenciálnu možnosť jeho nápravy. Súd tiež prihliadal na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Skúmaním poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I/ Tr. zák., keďže sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal, jeho spáchanie úprimne oľutoval, pričom tiež na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine. Súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o poľahčujúcej okolnosti v podobe spolupráce obžalovaného s orgánmi činnými v trestnom konaní od počiatku trestného konania, keďže obžalovaný príslušníkom polície bezprostredne po spáchaní skutku unikol, následne síce popísal svoj podiel účasti na trestnom čine, osoba spolupáchateľa či spolupáchateľky v danej veci však zostala napriek tomu až doposiaľ nedoriešená. Obžalovanému priťažovalo, že už bol v minulosti opakovane odsúdený pre rôznorodú, prevažne však majetkovú trestnú činnosť. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré boli v tomto prípade v rovnováhe. Za daného stavu súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. ukladal trest odňatia slobody obžalovanému v základnej trestnej sadzbe, teda v sadzbe do 2 rokov trestu odňatia slobody. Hoci obžalovaný súdu tvrdil, že sa pokúšal uhradiť škodu spôsobenú svojim konaním poškodenému subjektu, takéto svoje tvrdenie ničím nepodložil a nepreukázal. Súd považuje za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že obžalovanému už pri ostatnom odsúdení Krajským súdom v Banskej Bystrici pre trestnú činnosť so základnou zákonnou trestnou sadzbou vo výmere 1 až 5 rokov trestu odňatia slobody, s konečnou platnosťou rozhodujúci odvolací súd pri zohľadnení okolností prípadu, osoby obžalovaného, jeho predchádzajúceho života i učeného vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní, vymeral trest odňatia slobody v strede uvedenej trestnej sadzby konštatujúc, že takto uložený trest odňatia slobody je plne na mieste a spôsobilý naplniť jeho Trestným zákonom zamýšľaný účel. Obžalovaný si teda najneskôr po tomto odsúdení musel byť vedomý následkov svojej prípadnej ďalšej trestnej činnosti v podobe ukladania nepodmienečných trestov odňatia slobody vo výmerách najmenej okolo stredu zákonom určenej trestnej sadzby. Pozornosť súdu nemohlo ujsť ani to, že obžalovaný napriek obrovskej šanci v podobe podmieneného prepustenia v máji roku 2017 rozhodnutím Okresného súdu Trnava túto zjavne nevyužil na preukázanie svojej vôle a schopnosti viesť riadny život, keď sa následne počas plynutia uloženej skúšobnej doby podmieneného prepustenia dopustil množstva ďalšej úmyselnej trestnej činnosti a navyše ani nedodrжал uložené obmedzenia a povinnosti v rámci v tejto súvislosti uloženého probačného dohľadu. O jeho výrazných sklonoň dopúšťať sa protiprávnej činnosti pritom svedčí i množstvo priestupkových záznamov (okrem iného pre viaceré podvodné konania) v Centráľnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

Obžalovanému súd teda v aktuálnej trestnej veci napokon s poukazom na už vyššie uvedené skutočnosti uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, teda pri strede zákonom určenej trestnej sadzby, a to ešte v jej dolnej polovici, zohľadňujúc pritom i to, že u obžalovaného bude s veľkou pravdepodobnosťou rozhodnuté o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia a nariadené mu vykonať zvyšok trestu odňatia slobody, z ktorého bol pôvodne podmienenčne prepustený. Na výkon uloženého trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, keďže obžalovaný bol pred spáchaním tejto trestnej činnosti naposledy pre úmyselnú trestnú činnosť vo výkone trestu odňatia slobody v máji 2017, teda v posledných desiatich rokoch. Takto uloženým trestom sa súd pokúsi dosiahnuť nápravu obžalovaného, rešpektujúc zároveň hľadisko tak individuálnej, ako i generálnej prevencie. Uvedený trest je podľa názoru súdu súčasne objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, preto môže naplniť účel trestu tak, ako to má na mysli Trestný zákon. Či obžalovaný napokon čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody skutočne využije efektívne na vlastné polepšenie, aby následne po výkone uloženého trestu odňatia slobody sa dokázal zaradiť ako riadny a prínosný člen spoločnosti do bežného života a opustiť doterajší problematický spôsob svojho fungovania, bude aktuálne záležať najmä a ťažiskovo na ňom samotnom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.